

Въ втората половина на Септемврий се завърна отъ Кръстецъ 6-а дружина, която се расположи въ с. Топлишъ.

Въ края на сѣщия м-цъ Септемврий, вмѣсто Ротмистръ Невѣрова, за командиръ на българската конна сотня бѣ назначенъ Ротмистръ Яновичъ.

Продоволствието на опълченцитѣ на Зелено Дърво бѣше твърдѣ добро, като се изключи хлѣба и сухаритѣ, които отъ първата половина на мѣсецъ Септемврий започнахме да получаваме отъ компанията на Когана и пр. Хлѣба бѣше клисавъ; при дѣвканието на жбитѣ се чувствуваше пѣсѣкъ. Най лошото бѣше това, че хлѣба миришеше на мухалъ. Колкото се отнася до сухаритѣ, тѣ бѣха такива, които на свинѣтѣ трѣбваше да се даватъ, а не на хора. При всичко това съ тѣхъ се храняха всичкитѣ войници. Сѣщо и ракията се вземаше отъ казаната компания, но прѣдъ видъ на това, че тя не я отпушаше редовно, началството бѣ заповѣдало ракията да се купува за налични пари отъ Габрово. Впрочемъ, опълченцитѣ прѣдпочитаха да имъ се дава въ недѣлята два три пѣти вино. нежели—всеѣки день ракия, което се и правеше отъ ротнитѣ командири.

Фуражъ въ Габрово имаше достатъчно. Агенти-тѣ на компанията Когана и пр. бѣха се погрижили за това. Тѣ отдавна бѣха обиколили околнитѣ села и благодарение на казаци-тѣ и нагайкитѣ, бѣха успѣли да ограбятъ населението, разбира се, все ужъ по заповѣдъ на висшето началство. Но до гдѣто още се намираще фуражъ въ околнитѣ села, купуваше се отъ населението, а когато се поубра, започнахме да го получаваме отъ компанията и то съ не вѣроятна цѣна: ока сѣно се купуваше по 15—20 копѣйки.

Съгласно приказа по дружината отъ 7 Септемврий, за командиръ на 1-а рота се назначи Поручикъ Шипилевъ, комуто се и прѣдписа да приеме отъ мене ротата. Съ сѣщия приказъ азъ бѣхъ назначенъ завѣдующи оржието въ дружината. Но прѣдъ видъ на това, че Поручикъ Шипилевъ не се яви, на 12 Септемврий азъ прѣдадохъ ротата на Поручикъ Поражецки